

نقش میانجی شفقت به خود در رابطه بین عزت نفس، بلوغ عاطفی والگوهای رفتاری با خودشیفتگی در زوجین

علی اصغر موسوی^۱، شهرناز خالقی پور^۲

چکیده

پژوهش حاضر باهدف بررسی نقش میانجی شفقت به خود در رابطه بین عزت نفس، بلوغ عاطفی والگوهای رفتاری با خودشیفتگی در زوجین به روش غیرآزمایشی از نوع همبستگی انجام شد. جامعه آماری پژوهش شامل زوجین ساکن شهر اصفهان بودند که تعداد ۲۰۰ زوج (زن و مرد) که در زندگی مشترک به سرمه بردنده به روش نمونه‌گیری دردسترس برای ورود به پژوهش انتخاب شدند. اطلاعات با پرسش‌نامه‌های بلوغ عاطفی (EMS) شفقت به خود ((SCS)، عزت نفس آیزنک (ESI)، سیاهه شخصیت زوجین ایرانی راسکین و همکاران (NPI-IC) و پرسش‌نامه محقق ساخته‌الگوهای رفتاری زوجی جمع‌آوری شد. ارزیابی الگوی پیشنهادی با تحلیل مسیر با نرم‌افزار Amos انجام شد. نتایج پژوهش نشان داد که مسیر مستقیم عزت نفس بر خودشیفتگی معنی دار نیست، مسیر مستقیم بلوغ عاطفی والگوهای رفتاری زوجی (متقارن، مکمل و مثبت) بر خودشیفتگی معنی دار است، مسیر مستقیم شفقت به خود بر خودشیفتگی معنی دار می‌باشد و همچنین مسیر غیرمستقیم عزت نفس، بلوغ عاطفی والگوهای رفتاری متقارن، مکمل و مثبت به خودشیفتگی از طریق شفقت به خود معنی دار است. براین اساس، خودشیفتگی در زوجین از عزت نفس، بلوغ عاطفی والگوهای رفتاری زوجی و نقش میانجی شفقت به خود متأثر است. از نتایج این پژوهش می‌توان در طراحی مداخله شفقت ورزی برای خودشیفتگی زوجین استفاده کرد.

وازگان کلیدی: الگوی رفتاری زوجین، شفقت به خود، بلوغ عاطفی زوجین، خودشیفتگی در زوجین، عزت نفس، نقش میانجی شفقت به خود.

DOI: 10.22034/jwvf.2024.15834.2086

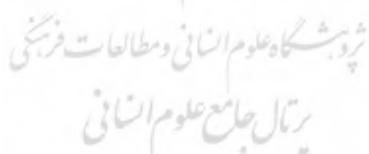
- نویسنده: پژوهشی تاریخ دریافت: ۱۴۸/۵/۶ تاریخ بازنگری: ۱۴۸/۱۱/۴ تاریخ پذیرش: ۱۴۸/۱۲/۷
۱. دانشجویی کارشناسی ارشد، گروه روان‌شناسی مثبت‌گرا، واحد نایین، دانشگاه آزاد اسلامی، نایین، ایران.
Email: alias.mosavi58@gmail.com
۲. دانشیار گروه روان‌شناسی، واحد نایین، دانشگاه آزاد اسلامی، نایین، ایران. (نویسنده مسئول)
Email: Sh.khaleghipour@iau.ac.ir

'The Mediating Role of Self-Compassion in the relationship of Self-Esteem, Emotional Maturity, and Behavioral Patterns with Couples' Narcissism

Ali Asghar Mousavi¹, Shahnaz Khaleghipour²

The present study was conducted with the aim of investigating the mediating role of self-compassion in the relationship of self-esteem, emotional maturity, and behavioral patterns with couples' narcissism in a non-experimental, correlational way. The population included couples living in the city of Isfahan, and 200 couples (200 women and 200 men) living together were selected by the convenience sampling. The data were collected using Emotional Maturity Scale (EMS), Self-Compassion Scale (SCS), Eysenck's Self-esteem Inventory (ESI), Ruskin et al.'s Personality Inventory of Iranian Couple (NPI-IC), and a researcher-made questionnaire of couple behavior patterns. Analyzing the proposed pattern was done by path analysis using AMOS software. The results of this study showed that the direct path of self-esteem to narcissism is not significant, the direct path of emotional maturity and couple behavior patterns (symmetrical, complementary, and positive) to narcissism is significant, the direct path of self-compassion to narcissism is significant, and the indirect path of self-esteem, emotional maturity, and symmetrical, complementary and positive behavioral patterns to narcissism through self-compassion is significant. On this basis, couples' narcissism is affected by self-esteem, emotional maturity, and behavioral patterns, as well as the mediating role of self-compassion. These results can be used in the design of compassion intervention for couples' narcissism.

Keywords: couples' behavioral patterns, self-compassion, couples' emotional maturity, couples' narcissism, self-esteem, mediating role of self-compassion.

DOI: 10.22034/ijwf.2024.15834.2086

Paper Type: Research

Data Received: 2023/07/07

Data Revised: 2024/01/24

Data Accepted: 2024/02/26

1.M.A. Student, Department of Positive Psychology, Islamic Azad University, Naeen Branch, Naeen, Iran.

Email: alias.mosavi58@gmail.com

0009-0005-9882-3770

2. Associate Professor, Department of Psychology, Islamic Azad University, Naeen Branch, Naeen, Iran. (Corresponding Author)

Email: sh.khaleghipour@iau.ac.ir

0000-0002-8475-7830

۱. مقدمه

مجموعه تکالیف، انتظارات و قوانین برآمده از ارزش‌های الهی حاکم بر تعاملات اعضای خانواده، ساختار خانواده ازنگاه **قرآن** را تشکیل می‌دهد. قوانین و انتظارات اعضاي خانواده بر کیفیت و کمیت تعاملات و تعیین حدود رفتاری تأثیر می‌گذارد. (هوشیاری، صفویانی پاریزی، جزایری و تقیان، ۱۳۹۹) زوجینی که روابط خود را بربمنی **قرآن** بنا نهاده‌اند سلامت خانواده را تضمین می‌کنند. الگوهای رفتاری آسیب‌زا در رابطه بین زوجین می‌تواند محبت و دوستی بین آنها را کم نگ و روابط صلح‌جویانه، تفاهم متقابل و همیاری را تبدیل به نارضایتی کند (علی‌نژاد، عمران، خوشی و دهقانی، ۱۴۰۱). از مؤلفه‌های تأثیرگذار بر روابط زناشویی، خودشیفتگی است که در توجه بیش از حد به خود شناسایی می‌شود. خودشیفتگی از حب ذات افراطی نشئت گرفته و مانع رشد و تعالی می‌شود. خودشیفتگی، حالتی است که انسان جان وجود خود را از دیگران بزرگ‌تر می‌بیند، نسبت به خود و آنچه مربوط به خود است حساسیت خاصی دارد و هرگونه اظهار نظر درباره شخصیت خود را نوعی انتقاد و نادیده گرفتن جایگاه خود تلقی می‌کند و سریع واکنش نشان می‌دهد (فقیهی، حاجی‌اسماعیلی، نشاط‌دوست و مطع، ۱۳۹۵). انسان خودشیفتگی از همدلی اجتناب می‌کند، احساس بزرگ‌منشی و نیاز عمیق به تحسین دارد و برای احساسات دیگران ارزشی قائل نیست (فال و ولاتکوت، ۲۰۱۹).

از دیدگاه کوهات، خودشیفتگه‌ها خود برترینی نامحدودی دارند، برای تنظیم هیجانات خود، دیگران را به کار می‌گیرند تا شرایط افزایش اعتیاد به نفس خود را فراهم کنند، به دلیل ایگوی ضعیف و با توجه به نیاز شدید به دیگران با تصوری خودکفا از خود از وابستگی در روابط و صمیمیت اجتناب می‌کنند، روابط آنها فقط در راستای تأیید خودپنداره آنهاست، احساسی از غرورکه انکاس عزت نفس شکننده و اضطراب آنهاست رفتارهای آنها برانگیخته می‌کند. (ولیامز، کسینی، مولسی، فراتینی، رونینگستان، ۲۰۲۱،^۳ استاربرید و استوری، ۲۰۲۰،^۴ این افراد با بیان توانمندی‌های خیالی یا واقعی خود برای جلب توجه، تأیید و احترام دیگران برتری خود را به آنها ثابت می‌کنند (فقیهی، و همکاران، ۱۳۹۵). در روابط زوجی، خودشیفتگه‌ها به ابیه‌های

خود وابسته‌اند، سایر ابعاد ارتباطی برای آنها ارزشی ندارد و در الگوی رفتاری مشبت و ظرفیت دوست داشتن بازداری دارند.

روابط مبتنی بر الگوهای قابل پذیرش در میان زوجین، مسیر درست حل مسئله را مشخص می‌کند، سلامتی اعضای خانواده را فرازیش می‌دهد و با ایجاد رضایت در روابط زناشویی، تعادل را در خانواده حفظ می‌کشد. (حقیقی‌فرد، خالقی‌بور و زارع نیستانی، ۱۴۲) از جمله ریشه‌های مهم مشکل در خانواده‌ها الگوهای رفتاری^۱ رقابت‌آمیز زوجین است که می‌تواند باعث خشونت شود. الگوهای رفتاری زوجی براساس شیوه ارتباطی همسران به صورت کلامی و غیرکلامی شکل می‌گیرد (چی، ایستن، فن، لام ولی، ۲۰۱۳^۲). وقتی رابطه با خویشاوندان جایگزین رابطه با همسر می‌شود الگوی رفتاری مثلث حاکم می‌شود. اگر بافت تبادل رفتاری زوج‌ها متضاد باشد این الگو مکمل است که در آن نوعی نابرابری و تفاوت حداکثری مثل سلطه‌پذیری و سلطه‌گری ایجاد می‌شود. پاسخ هریک از طرفین در این مورد باعث بروز یا تشدید پاسخ طرف مقابل در یک حلقه دائمی می‌شود. وقتی رابطه برتساوی استوار است و اعضا رفتارهای یکدیگر را منعکس می‌کنند الگوی رفتاری متقارن است.

با وجود فقط یک تبادل آزادانه افکار در الگوی رفتاری متقارن زوجین، الگوی تقارنی مشبت شکل می‌گیرد. (نصراللهی و تمدنی، ۱۳۹۷^۳) تغییر شکل و ساختار الگوی رابطه سازنده متقابل در روابط زوجین باعث فعال شدن رفتارهای خودشیفتگی، رفتار واکنشی سریع و عدم پذیرش می‌شود. عزت نفس^۴ اساسی‌ترین نیاز و بارتاب برآورد فرد از ارزشمندی خود و اثرگذارترین عامل برای رفتار منصفانه در روابط با همسر است. عزت نفس در قرآن^۵ به معنای شکست‌ناپذیر، سرفراز، قادر و سرسخت به کاررفته است که عناصر اصلی آن به صورت غیرصريح شامل ارزشمندی و کرامت معرفی شده است (بن‌بابویه، ۱۳۶۲/۰۲/۴۶، بهنگل از علی‌نژاد، عمران و کمالوند، ۱۳۹۵^۶). در عزت نفس تبلوری از نگاه ارزشمند به خود، خدا و جهان هستی و ارتباط با آنها مشاهده می‌شود (مصطفوی، ۱۳۶۰، بهنگل از علی‌نژاد و همکاران، ۱۳۹۵^۷). افرادی که عزت نفس بالایی دارند انسان‌ها را ارزشمند دانسته و آنها را قربانی باورهای دیگران نمی‌دانند. عامل خوددستی، احساس رضایت داشتن از آنچه که هست، نداشتن شرم از وجود خود، خودپذیری و داشتن زندگی آگاهانه از عوامل مؤثر در حرمت نفس است.

1. behavior patterns

2. Chi, P., Epstein, N. B., Fang, X., Lam, D. O., & Li, X.

3. self esteem

خودارزشمندی و توجه به حرمت نفس بالغانه با سلامت روان رابطه دارد. مدل مورف و روداولت (۲۰۰۱) عزت نفس افراد خودشیفته را شکننده می‌دانند که تلاش می‌کنند باور استثنایی بودن خود را حفظ کنند. تعاملات بین شخصی در این افراد فقط برای کمک به عزت نفس آنهاست نه برای دستیابی به نزدیکی و صمیمیت. (کرینگ، ۱۹۹۱) خودشیفتگی به دلیل اطمینان یابی از ارزشمندی خود و تلاش برای دریافت تأیید از شریک زندگی، هیچ‌گونه انرژی برای روابط مثبت باقی نمی‌گذارد (الدهویس، آلو، بیج دات، کجر، کانیج، ۲۰۲۰). بلوغ عاطفی^۱ مؤلفه مؤثر در روابط موفق بین زوجین است. بلوغ عاطفی به معنای تشخیص، ابراز به موقع و مدیریت احساسات و عواطف و حفظ استقلال فردی در روابط احساسی است که برجسته ترین علامت آن توانایی تحمل تنفس و بی تفاوتی به برخی از محرك‌هایی است که احساسات منفی فرد تحریک می‌کند (رافیدلی، ۲۰۱۷). واژه قرآنی بلوغ عاطفی در روابط انسانی منطق ابرار است (چیت‌چیان، ۱۴۰۰).

سارگاری، انعطاف‌پذیری، مسئولیت‌پذیری، شیوه مدیریت هیجان و برخورد متعادل و بالغانه با شرایط، خوب بودن به اندازه کافی، نداشتن انتظارات ایده‌آل‌گرایانه از دیگران، پذیرش شرایط و رضایت از خود از ویزگی‌های بلوغ عاطفی است. افرادی که به بلوغ عاطفی رسیده‌اند در رابطه با همسر به سمت تغییر مثبت رفتار خود حرکت می‌کنند و به دنبال سرزنش دیگران نیستند. (کورو و آرو، ۲۰۱۴) آنها از نظر عاطفی با حمایت از همسر و همدى، شرایط خود را الذت‌بخش می‌کنند و با پذیرش احساسات خود، شناخت نیازهای خود و همسر، مرزهای سالم عشق و احترام به خود را تعیین می‌کنند و با چالش‌های زندگی با مهارت کنار می‌آیند (کابری و رانی، ۲۰۱۴). شفقت می‌تواند به برقراری ارتباط فرد با خودش کمک کند. شفقت به خود^۲ مستلزم حرکت به سوی رنج خود و رفتار با خود به شیوه همدلائمه و مراقبت آمیز است.

شفقت به خود، سازه‌ای سهمؤلفه‌ای است که شامل مهربانی با خود (در مقابل

1. Veldhuis, J., Alleva, J. M., Bij de Vaate, A. J., Keijer, M., & Konijn, E. A.

2. emotional maturity

3. Rafeedali, E.

4. Kaur, J., & Arora, B.

5. Kapri, U. C., & Rani, N.

6. self-compassion

قضاؤت و انتقاد از خود، مهروزی و حمایت نسبت به بی‌کفایتی‌های خود)، احساسات مشترک بشری (در مقابل انزوا، اعتراض به اینکه همه انسان‌ها اشتباه می‌کنند و هوشیاری در مقابل همسان‌سازی افراطی) و آگاهی متعادل از تجارت زمان حال (که باعث می‌شود جنبه‌های دردناک یکتجربه نه نادیده گرفته شود و نه به طور مکرر ذهن را اشغال کند). ترکیب این سه مؤلفه، مشخصه فردی است که به خود شفقت دارد. شفقت به خود که از سیستم‌های رفتاری دلیستگی و پیوند جویی ناشی می‌شود و به جای دور شدن از روابط مشکلات فردی بر حفظ متانت و قضاؤت‌های عادلانه در مواجهه با تجربیات ناخوشایند و خوش‌بینی نسبت به زندگی در زمان حال تأکید دارد. توanaxی تبدیل درک، پذیرش و عشق به شکل درونی است (نف^۱). در قرآن به شفقت، مهربانی و رافت، توجه به رنج دیگران و به مسئولیت‌پذیری دربرابر سرنوشت دیگران تأکید شده است.

علامه طباطبائی شفقت را به معنای دوست داشتن فرد مورد نظر همراه با ترس ازقرار گرفتن او در معرض آسیب و نابودی می‌داند. (جاپروزنه، میرجلیلی و فلاح^۲) پژوهش‌ها نشان داده‌اند که شفقت به خود با اختلال‌های روانی کمتر، بهزیستی روانی بیشتر و تاب‌آوری بالاتر دربرابر تنش‌ها همبسته است (سارینه^۳، و همکاران^۴؛ لفیری، مونتانی و کورسی^۵، گیلبرت و آیرون^۶) به استفاده از این سازه در بهبود هیجان‌های منفی توجه داشته و معتقد است افکار، تصاویر و رفتارهای تسکین‌بخش بیرونی باید درونی شوند تا ذهن نیز آرام شود. شفقت به خود در ساختارهای عمیق شخصیتی ریشه دارد و تجارت اولیه زندگی و کیفیت سیستم دلیستگی در شکل‌گیری آن مؤثر است (حقیقی‌فرد^۷ و همکاران^۸). شفقت به خود یک راهبرد تنظیم هیجانی مؤثر در بهبود روابط زوجین است که زمینه را برای ایجاد عواطف مثبت، مهربانی و خودارزشمندی فراهم می‌کند. پژوهش حقیقی‌فرد و همکاران^۹ نشان داد زوج درمانی مثبت نگر مبتنی بر شفقت بر استحقاق، قلدی و سازگاری با همسر در مردان خودشیفتنه با تعارض زناشویی اثربخش است.

لرزنگه و سلیمانی^{۱۰} در پژوهش خود نشان دادند که ترومای کودکی و تحریفات

1. Neff, K. D.

2. Saarinen, A. I., & et al

3. Lefebvre, J. I., Montani, F., & Courcy, F.

4. Gilbert, P., & Irons, C.

شناختی به واسطه طرح واره‌ها، خودشیفتگی را پیش‌بینی می‌کند. پژوهش فراوند و همکاران^۱ نیز نشان داد که شفقت با دیگران می‌تواند استثمارگری رادر شخصیت‌های خودشیفتگی کاهش دهد و روابط با دیگران را بهبود بخشد. شفقت به خود، میانجی تأثیر منفی شرم بر عواطف مثبت است. نتایج پژوهش میلر و همکاران^۲ (۲۰۱۸) و روکوزا و همکاران^۳ (۲۰۱۸) نشان داد که خودشیفتگی آسیب‌پذیر با حساسیت مفرط به قضاوت، روان‌نگویی و عزت‌نفس پایین رابطه دارد. بارتنت‌فلورس^۴ (۲۰۱۶) و دیمرسی، هلیل و فاسون^۵ (۲۰۱۹) نیز در پژوهش‌های خود بیان کردند که خودشیفتگی آسیب‌پذیر با عزت‌نفس پایین رابطه دارد. کاپری و رانی^۶ (۲۰۱۴) و نهراء^۷ (۲۰۱۴) معتقدند که بلوغ عاطفی، پیش‌بینی کننده مهمی برای سطح موفقیت افراد در زنث دگی است. علی‌بابایی، وهابی همابادی و خالقی‌پور^۸ (۱۳۹۸) در پژوهش خود نشان دادند که مهورزی بر خصوصت، تاب‌آوری و احساس مثبت به همسر در زنان خیانت دیده مؤثر بوده است.

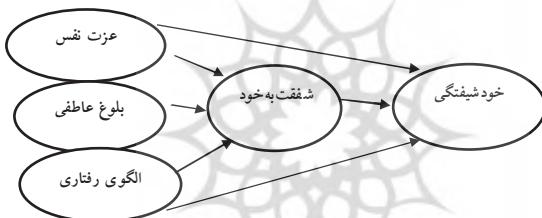
همچنین تیموری، مجتبایی و رضازاده^۹ (۱۴۰۰) در پژوهشی نشان دادند که شفقت درمانی بر زنان آسیب‌دیده از خیانت همسر تأثیر دارد. مطابق پژوهش شریفی‌ریگی، مهرازی‌زاده هنمند، رحیمی، بشلیله و امینی^{۱۰} (۱۳۹۷) بلوغ عاطفی در سازگاری دانشجویان نقش دارد و باعث بهبود عملکرد در حوزه‌های فردی، اجتماعی و بهزیستی روان‌شناختی می‌شود. خودشیفتگی بر تداوم پیوند عاطفی و صمیمیت میان زوجین تأثیر منفی دارد. ابعاد سازش نیافته خودشیفتگی مانند محق‌بودن و بهره‌کشی نیز با عشق و محبت رابطه منفی دارد. افراد خودشیفتگی به دنبال تأیید ارزشمندی خود به واسطه همسرند. الگوهای رفتاری غیرمؤثر همسران در روابط با یکدیگر و عدم بلوغ عاطفی می‌تواند خودشیفتگی در روابط با همسر را تشدید کند. بنابراین، شناسایی عواملی که بتواند تأثیر فعال سازی خودشیفتگی را در ارتباط با همسر تعديل کند، ضروری است.

به نظر می‌رسد عامل شفقت به خود با توجه به ظرفیت تکامل یافته در توسعه دلیستگی

-
1. Freund, V. L., & et al
 2. Miller, J. D., & et al
 3. Rogozza, R., & et al
 4. Barnett, M. D., & Flores, J.
 5. Demirci, I., Halil, E. K. S. I., & Fusun, E. K. S. I.
 6. Nehra, S.

درونى و پیوند جویى در قالب نقش ميانجى مورد توجه است به طورى كه به مدیريت هيجان و رفتار در برابر تجربه ها كمك مى كند. از آنجا كه تاكتيون تأثير غيرمستقيم عزت نفس، بلوغ عاطفى و الگوهای رفتاری در رابطه زوجی بر خود شيفتگی مطالعه نشده است، بررسى ميانجى هامى تواند اين تأثير را آشكار كند. در پژوهش حاضر براساس يك الگوي مفهومي، اثرات مستقيم و غيرمستقيم عزت نفس، بلوغ عاطفى و الگوهای رفتاری در رابطه زوجی بر خود شيفتگی با ميانجى گرى شفقت به خود بررسى شد. پژوهش حاضر با هدف بررسى نقش ميانجى شفقت به خود در رابطه بين عزت نفس، بلوغ عاطفى و الگوهای رفتاری در رابطه زوجی با خود شيفتگی در زوجين انجام گرفت و به دنبال پاسخ به اين سؤال است كه آيا شفقت به خود مى تواند ميانجى رابطه عزت نفس، بلوغ عاطفى و الگوهای رفتاری با خود شيفتگی باشد؟

شكل ۱: الگوي مفهومي پژوهش

۲. شيوه اجرای پژوهش

۱-۲. روش پژوهش

پژوهش حاضر به روش غيرآزمایشي از نوع همبستگى انجام شد. ابتدا موضوع پژوهش به آزمودنی ها توضیح داده شد، سپس به آنها اطمینان داده شد که از داده های پرسش نامه فقط برای اهداف پژوهش استفاده می شود. بعد از جلب رضایت آزمودنی ها پرسش نامه ها بین ایشان توزیع شد که به دلایل مانند پاسخ دهنده تصادفی با حذف داده های مخدوش تعداد ۴۰۰ پرسشنامه وارد مرحله تحلیل آماری شد. تحلیل داده ها با استفاده از الگوسازی معادله ساختاري با نرم افزار Amos انجام شد.

۲-۲. جامعه و نمونه آماری

جامعه آماری پژوهش شامل زوجین ساکن شهر اصفهان در سال ۱۴۰۱ بود که تعداد تعداد ۲۰۰ زوج (۲۰۰ زن و ۲۰۰ مرد) باروش نمونه‌گیری در دسترس و برآسas فراخوان به شرکت در پژوهش، انتخاب وارد پژوهش شدند. ملاک ورد افراد پژوهش عبارت بود از: متأهل بودن، حداقل سطح تحصیلی دیپلم و تکمیل رضایت نامه کامل برای شرکت در پژوهش توسط زوجین.

۲-۳. ابزار پژوهش

۲-۳-۱. مقیاس بلوغ عاطفی^۱ (EMS)

مقیاس بلوغ عاطفی دارای ۴۸ گویه در طیف پنج درجه‌ای لیکرت است که خردۀ مقیاس‌های آن پنج عامل ناپایداری هیجانی، بازگشت عاطفی، ناسازگاری اجتماعی، فروپاشی شخصیت و نبود استقلال را اندازه‌گیری می‌کند. سینگ و بهارگاوا پرسشنامه بلوغ عاطفی را در سال ۱۹۹۶ برای ارزیابی بلوغ عاطفی اعتباریابی کردند. روایی این مقیاس در برابر معیارهای بیرونی یعنی، پرسشنامه سازگاری برای دانشجویان کالج ۶۴٪ به دست آمده است. پایایی آزمون- بازآزمون مقیاس بر روی دانشجویان با همبستگی گشتاوری در فاصله زمانی ۶ ماه ۷۵٪ گزارش شده است. (سینگ و بهارگاوا، ۱۹۹۶) در پژوهش سعادتی‌شامیر، حمتکش و خجسته (۱۳۹۴) پایایی این مقیاس با آلفای کرونباخ ۷۹٪ گزارش شد و پایایی آن در در پژوهش حاضر با آلفای کرونباخ ۸۹٪ به دست آمد.

۲-۳-۲. مقیاس شفقت خود^۲ (SCS)

مقیاس شفقت خود را نف در سال ۲۰۰۳ ارائه کرد که دارای ۲۶ گویه در طیف پنج درجه‌ای لیکرت است و شش مؤلفه مهربانی با خود، خود قضاوتی، اشتراکات انسانی، انزوا، ذهن‌آگاهی و همانندسازی افراطی را می‌سنجدنف (۲۰۲۲) اعتبار و پایایی آن را مناسب ارزیابی کرده است. در پژوهش خانجانی، صادقی، قروغی و بحرینیان^۳ (۱۳۹۴) آلفای کرونباخ کل این مقیاس ۷۹٪ گزارش شده است. در پژوهش شهبازی، رجبی، مقامی و جلوداری (۱۳۹۴) ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۹۱٪ و برای خردۀ مقیاس‌ها بین ۷۷٪ تا ۹۲٪

1. Emotional Maturity Scale

2. Self-Compassion Scale

3. Khanjani, S., Foroughi, AA., Sadighi, K., & Bahrainian, SA.

گزارش شده است. روایی همگرای این مقیاس بالاستفاده از میانگین واریانس استخراج شده ۴۱٪ گزارش شده است. همسانی درونی مقیاس در پژوهش حاضر ۸۱٪ به دست آمد.

۲-۳. مقیاس عزت نفس^۱ (ESI)

مقیاس عزت نفس که در سال ۱۹۷۶ توسط آیزنک طراحی و اعتباریابی شده است دارای ۳۰ گویه است. این مقیاس، یکی از مؤلفه‌های عمده از عوامل شکل‌دهنده شخصیت را که مربوط به زمینه کلی سنخ استواری هیجانی در برابر ناستواری هیجانی و مربوط به عزت نفس در مقابل احساس حقارت قرار گرفته است، ارزیابی می‌کند. شیوه پاسخ‌دهی به سوالات بابلی و خیر و در صورت تردید برای پاسخ‌گویی به هر کدام از سوالات گزینه میانه و علامت سؤال (؟) انتخاب می‌شود. مهرا بی‌زاده هنرمند، هاشمی و بساک نژاد^(۱۳۹۰) ضریب پایایی این مقیاس را بر اساس الفای کرونباخ برای دانشجویان ۸۷٪ گزارش کرده است. هرمزی نژاد^(۱۳۸۰) ضریب پایایی بالافای کرونباخ ۸۸٪ و روایی هم‌زمان عزت نفس آیزنک و مقیاس عزت نفس اهواز را برای دانشجویان دختر ۷۹٪ و برای دانشجویان پسر ۷۴٪ گزارش کرده است. (مهرا بی‌زاده هنرمند، هاشمی و بساک نژاد^(۱۳۹۰)) پایایی این پرسش‌نامه در پژوهش حاضر ۸۶٪ به دست آمد.

۴-۳. سیاهه شخصیت خودشیفتگه زوجین ایرانی^۲ (NPI-IC)

این سیاهه توسط محمدشارونی، حسین‌زاده تقوایی، شکری، دانش و برجعلی^(۱۳۹۸) در زوجین ایرانی رواسازی شده و دارای ۴۰ گویه و هفت عامل است که عبارت‌دار: اقدار، خودبسندگی، برتری جویی، تکبر، خودنمایی، محق بودن و استثمار است. ضرایب همسانی درونی عامل‌ها بین ۶۱٪ تا ۸۴٪ گزارش شده است. ضرایب همبستگی ۱۶٪ تا ۴۷٪ بین عامل‌های خودشیفتگی با تعارض زناشویی و دلزدگی زناشویی از روایی سازه حمایت می‌کند. در پژوهش حاضر ضرایب همسانی درونی عامل‌ها بین ۷۳٪ تا ۸۶٪ به دست آمد.

۵-۳. پرسشنامه محقق ساخته الگوی رفتاری زوجین^۳

پرسشنامه محقق ساخته الگوی رفتاری زوجین برای ارزیابی الگوی رفتاری زوجین

1. Eysenck Self-Esteem Inventory

2. Narcissistic Personality Inventory for Iranian Couples

3. Behavioral patterns of couples Questionnaire

براساس پیشینه نظری پژوهش حاضر طراحی شد. این پرسش نامه دارای ۱۵ گویه دطیف چهار درجه‌ای لیکرت است که سه خرد مقياس الگوی رفتاری مکمل، متقابن و مشبّت را می‌سنجد. برای بررسی روایی صوری نظر ۱۰ نفر متخصص درمورد سطح دشواری، میزان عدم تناسب، ابهام عبارات و یا وجود نارسایی در معانی کلمات دریافت و با تغییرات جزئی در پرسش نامه اعمال شد. برای تعیین نسبت روایی محتوایی^۱ (CVR) (اوشه^۲) استفاده شد. بدین منظور پرسش نامه در اختیار ۶ صاحب نظر قرار گرفت و با بیان هدف پژوهش، نظر ایشان در مورد نسبت روایی پرسش نامه در طیف سه درجه‌ای لیکرت (گویه ضروری است، مفید است، ولی ضروری نیست و گویه ضروری نیست) دریافت شد. با توجه به اینکه نسبت روایی محتوایی محاسبه شده برای همه گویه‌ها ۰/۹۳ بود، هیچ گویه‌ای حذف نشد. همچنین برای تعیین شاخص روایی محتوایی^۳ (CVI) از روش والتزو باسل^۴ استفاده شد. بدین منظور نظر ۶ متخصص درباره شاخص روایی محتوایی پرسش نامه در طیف چهار درجه‌ای لیکرت (غیرمرتبط، نیاز به بازبینی اساسی، مرتب، امانیاز به بازبینی و کاملاً مرتب) دریافت شد که شاخص روایی محتوایی بزرگتر از ۰/۷۶ بود. بدست آمد. بنابراین، تمام گویه‌ها در پرسش نامه حفظ شد. برای بررسی توافق از آزمون خی دو استفاده شد که ضریب توافق ۰/۷۳ به دست آمد. تحلیل عاملی اکتشافی، روایی سازه پرسش نامه را تأیید کرد. تمام سؤالات پرسش نامه از کل واریانس پرسش نامه را تبیین کردند. روایی هم‌زمان با پرسش نامه الگوی ارتباطی زوجین کریستنسن و سولواوی^(۱۹۹۱) ۰/۸۴ به دست آمد. همسانی درونی کل پرسش نامه با آلفای کرونباخ ۰/۹۳ به دست آمد.

۳. یافته‌های پژوهش

میانگین سنی و انحراف معیار آزمودنی‌ها برای کل گروه (۷/۶۱) ۴۸/۹۳ بود. وضعیت تحصیلات آنها ۲۱۳ نفر (۴۹/۳۰) دیپلم، ۸۳ نفر (۱۹/۲۱) فوق دیپلم، ۹۱ نفر (۲۱/۰۶) لیسانس، ۳۳ نفر (۷/۶۳) فوق لیسانس و ۱۲ نفر (۲/۷۷) دکترا بودند.

-
- 1. Content Validity Ratio
 - 2. Lawshe
 - 3. Content Validity Index
 - 4. Waltz & Bausell

جدول ۱

آماره‌های توصیفی میانگین، انحراف معیار متغیرهای پژوهش

انحراف معیار	میانگین	متغیر
۳/۵۳	۱۶/۶۳	عزت نفس
۳/۶۷	۷۹/۱۳	بلوغ عاطفی
۲/۷۳	۱۰/۷۳	الگوی رفتاری مکمل
۲/۶۵	۱۲/۶۱	الگوی رفتاری متقابن
۲/۷۷	۹/۲۹	الگوی رفتاری مشبت
۲/۶۳	۸۱/۳۲	شفقت با خود
۴/۵۱	۱۸/۷۷	خودشیفتگی

آماره‌های توصیفی میانگین و انحراف استاندارد برای متغیرهای عزت نفس، بلوغ رفتاری، الگوی رفتاری زوجی، شفقت با خود و خودشیفتگی در جدول ۱ بیان شده است.

جدول ۲

ضریب همبستگی گشتاوری عزت نفس، بلوغ عاطفی، الگوی رفتاری زوجی و شفقت به خود با خودشیفتگی در زوجین

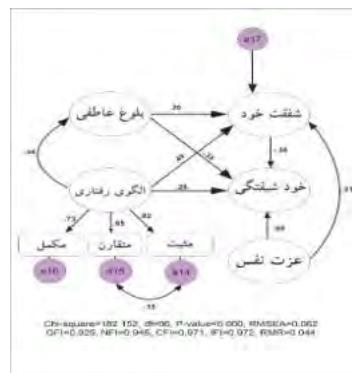
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	متغیر
						۱	عزت نفس
				۱		-۰/۳۲۶**	بلوغ عاطفی
			۱	-۰/۱۱۹*		-۰/۰۲۳	الگوی رفتاری مکمل
		۱	-۰/۲۷۹*	-۰/۰۱۸*		-۰/۰۴۸	الگوی رفتاری متقابن
	۱	-۰/۲۷۱**	-۰/۳۸۹**	-۰/۲۱۶**		-۰/۲۲۹**	الگوی رفتاری مشبت
۱	-۰/۳۴۲**	-۰/۲۱۹*	-۰/۲۱۶**	-۰/۲۲۹**	-۰/۲۱۷**		شفقت به خود
۱	-۰/۳۱۶**	-۰/۴۳۶**	-۰/۲۵۲**	-۰/۳۲۱**	-۰/۳۸۹**	-۰/۰۶۱	خودشیفتگی

$$**P<0/01 *P<0/05$$

نتایج مربوط به جدول ۲ رابطه بین عزت نفس، بلوغ عاطفی و الگوی رفتاری زوجی و خودشیفتگی در زوجین را نشان می‌دهد. براساس این یافته می‌توان گفت که بین عزت نفس با خودشیفتگی در زوجین همبستگی وجود ندارد ($P \leq 0/05$). بین بلوغ عاطفی با خودشیفتگی در زوجین رابطه منفی معنی‌دار وجود دارد. بین الگوی رفتاری مکمل با خودشیفتگی در زوجین رابطه مشبت معنی‌دار وجود دارد. بین الگوی رفتاری متقابن با خودشیفتگی در زوجین رابطه مشبت معنی‌دار وجود دارد. بین الگوی رفتاری

مثبت با خودشیفتگی در زوجین رابطه منفی معنی دار وجود دارد. بین شفقت به خود با خودشیفتگی در زوجین رابطه منفی معنی دار وجود دارد ($P \geq 0.05$).

شکل ۲: مدل اصلاح شده نهایی

۳-۱. بررسی برازش مدل پیشنهادی

جدول ۳

شاخص های برازندگی مدل پیشنهادی

شاخص ها	مدل نهایی
RMSEA	0/06
PNFI	0/56
NFI	0/94
CFI	0/971
TLI	0/86
IFI	0/97
AGFI	0/90
GFI	0/925
CMIF/DF	2/59

تمام شاخص های برازش مدل اصلاح شده برازش مدل اصلاحی را تأیید کردند. مقادیر شاخص های برازندگی الگوی پیشنهادی شامل $CMIF/DF = 0.59$ (2/59) ساختمان نکوبی بیشتر ^۲ ($GFI = 0.92$ ، شاخص تعديل یافته نکوبی بیشتر ^۳ ($AGFI = 0.90$) نزدیک به یک و در حد قابل قبول است. تمام شاخص های تطبیقی توکر لویس ^۴ ($TLI = 0.86$)، شاخص برازش مقایسه ای ^۵ (CFI) و شاخص فرایند ^۶ ($IFI = 0.97$) نزدیک به یک و بزرگ تر از 0.90 هستند.

1. Minimum Discrepancy Function by Degrees of Freedom divided

2. Goodness of Fit Index (GFI)

3. Adjusted goodness of fit index (AGFI)

4. Tucker-Lewis Index (TLI)

5. Comparative Fit Index (CFI)

6. Incremental Fit Index (IFI)

است که نشان از برازنده‌گی خوب مدل دارد. مقادیر شاخص مقتضی برآش نرم شده مقتضد^۱ (PNFI) و در حد مطلوب است. شاخص RMSEA^۲ نیز در حد قابل قبول است. بنابراین، شاخص‌های مقتضی نشان می‌دهد که اقتصاد مدل رعایت شده است. در مجموع با درنظر گرفتن مقادیر این شاخص مدل مفروض تحقیق حاضر برآش خوبی دارد. (همون، ۱۳۸۸)

۳-۲. بررسی مسیرها

جدول شماره ۴ مسیر بین متغیرها را نشان می‌دهد. برای تعیین معنی داری روابط واسطه‌ای با استفاده از بوت استراتاپ براساس دوهزار نمونه و با سطح اطمینان ۹۵٪ نشان می‌دهد که مسیرهای غیرمستقیم و واسطه‌ای از عزت نفس با میانجیگری شفقت به خود به خودشیفتگی معنی دار است. همچنین مسیرهای غیرمستقیم و واسطه‌ای از بلوغ عاطفی با میانجیگری شفقت به خود به خودشیفتگی معنی دار است. مسیرهای غیرمستقیم و واسطه‌ای از الگوهای رفتاری (مکمل، متقاض و مشبت) با میانجیگری شفقت به خود به خودشیفتگی معنی دار نیست ($t = 0/09$, $\beta = 0/78$). نتایج روابط مستقیم در این الگونشان می‌دهد که مسیر شفقت به خود به خودشیفتگی معنی دار است ($t = 0/28$, $\beta = 0/14$). وقتی شفقت به خود در قالب میانجی در رابطه بین عزت نفس و خودشیفتگی وارد می‌شود مسیر غیرمستقیم عزت نفس و خودشیفتگی معنی دار می‌شود ($t = 0/58$, $\beta = 0/19$). مسیر غیرمستقیم عزت نفس به خودشیفتگی برابر با ۰/۱۹ است که با توجه به حد پایین و بالا ($0/090$ ، $0/180$) در سطح اطمینان ۹۵٪ معنی دار است.

باتوجه به اینکه مسیر غیرمستقیم عزت نفس به خودشیفتگی معنی دار است، اما مسیر مستقیم آن معنی دار نیست شفقت به خود میانجی رابطه بین عزت نفس و خودشیفتگی است. نتایج نشان می‌دهد مسیر مستقیم بلوغ عاطفی به خودشیفتگی معنی دار است ($t = 0/33$, $\beta = 0/16$). وقتی شفقت به خود در قالب میانجی در رابطه بین بلوغ عاطفی و خودشیفتگی ظاهر می‌شود، مسیر غیرمستقیم بلوغ عاطفی به خودشیفتگی معنی دار است ($t = 0/18$, $\beta = 0/71$). شفقت به خود میانجی رابطه بین بلوغ عاطفی و خودشیفتگی

1. Parsimonious Fit Indices (PNFI)

2. The Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)

است. همچنین مسیر مستقیم الگوی رفتاری مکمل به خودشیفتگی معنی دار است ($\beta = 0.30$). وقتی شفقت به خود در قالب میانجی در رابطه بین الگوی رفتاری مکمل و خودشیفتگی وارد می شود مسیر غیرمستقیم الگوی رفتاری مکمل و خودشیفتگی معنی دار می شود ($\beta = 0.62$) که با توجه به حد بالا و پایین ($0.39 - 0.68$) در سطح اطمینان ۹۵٪ معنی دار است.

همچنین مسیر مستقیم الگوی رفتاری متقارن به خودشیفتگی معنی دار است ($t = 0/24$, $\beta = 0/24$). نتایج روابط مستقیم در این الگونشان داد که مسیر شفقت به خود به خودشیفتگی معنی دار است. وقتی شفقت به خود در قالب میانجی در ارتباطه بین الگوی رفتاری متقارن و خودشیفتگی وارد می شود مسیر غیرمستقیم الگوی رفتاری متقارن و خودشیفتگی معنی دار می شود ($t = 3/17$, $\beta = 0/56$) که با توجه به حد بالا و پایین ($0/51$ - $0/129$) در سطح اطمینان ۹۵٪ معنی دار است.

نتایج نشان می دهد که مسیر مستقیم الگوی رفتاری مثبت به خودشیفتگی معنی دار است ($\beta = 0.32$, $t = 2.25$). همچنین نتایج روابط مستقیم در این الگونشان داد که مسیر شفقت به خود به خودشیفتگی معنی دار است و وقتی شفقت به خود در قالب میانجی در رابطه بین الگوی رفتاری مثبت و خودشیفتگی وارد می شود مسیر غیرمستقیم الگوی رفتاری مثبت و خودشیفتگی معنی دار می شود ($\beta = 0.17$, $t = 3.78$) که با توجه به حد بالا و پایین (-0.84 / 0.84) در سطح اطمینان ۹۵٪ معنی دار است. شاخص در الگوی پژوهش از واپیانس خودشیفتگی راتبیین می کند.

جدول ۴

نتایج ارزیابی مسیرهای کلی، مستقیم و غیرمستقیم الگو

مسیرها	مسیر	مسیر کلی
عزت نفس ← خودشیفتگی		
بلغ عاطفی ← خودشیفتگی		
الگوی رفتاری زوجی مکمل ← خودشیفتگی		
الگوی رفتاری زوجی متقارن ← خودشیفتگی		
الگوی رفتاری زوجی مثبت ← خودشیفتگی		
عزت نفس ← شفقت با خود	مستقیم	
بلغ عاطفی ← شفقت با خود	مستقیم	
الگوی رفتاری زوجی مکمل ← شفقت با خود	مستقیم	
الگوی رفتاری زوجی متقارن ← شفقت با خود	مستقیم	
الگوی رفتاری زوجی مثبت ← شفقت با خود	مستقیم	
شفقت با خود ← خودشیفتگی		
عزت نفس ← شفقت به خود ← خودشیفتگی		
بلغ عاطفی ← شفقت به خود ← خودشیفتگی		
الگوی رفتاری زوجی مکمل ← شفقت به خود ← خودشیفتگی	غیرمستقیم (مبانجی)	
الگوی رفتاری زوجی متقارن ← شفقت به خود ← خودشیفتگی	غیرمستقیم (مبانجی)	
الگوی رفتاری زوجی مثبت ← شفقت به خود ← خودشیفتگی	غیرمستقیم (مبانجی)	
اثر کل غیرمستقیم		

پژوهش نامه اسلامی روانی و کاربردی / سال دوازدهم / شماره ۳۳ / اینجا ۱۶۰ / پیوست اصلی

۴. بحث و نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش نشان می‌دهد که مسیر مستقیم عزت نفس به خودشیفتگی معنی‌دار نیست. نتایج پژوهش‌های پیشین، داده‌های متضادی را برای عزت نفس خودشیفتنه‌ها مطرح کرده‌اند. در پژوهش میلر و همکاران (۲۰۱۷) مشخص شد که خودشیفتنه‌ها عزت نفس پایین دارند. براساس یافته‌های توافقین کرد که بررسی خودشیفتگی در دو بعد سازش یافته و سازش نیافته می‌تواند رابطه خودشیفتگی با عزت نفس را توصیف کند. پژوهش حاضر خودشیفتگی را تفکیک نکرده است؛ در خودشیفتگی سارگارانه، توافقنده‌ها پرورش می‌یابند که براساس ارزیابی‌های مثبت فرد از خود می‌تواند عزت نفس بالا را تأیید کند، ولی خودشیفتگی سازش نیافته با ناسارگاری عاطفی و اجتماعی، جستجوی قدرت، احساس ارزشمندی پایین و عزت نفس ضمنی پایین رابطه دارد. این افراد چون قضاوت‌های

تأثییدی دیگران برایشان مهم است و ارزش‌گذاری خود را بر ارزیابی دیگران قرار می‌دهند، تأثیید نگرفتن از دیگران خیلی سریع در فتارشان برای خود برترینی تغییر می‌یابد.

دلیل دیگر بر معنی دار نشدن رابطه بین عزت نفس و خودشیفتگی ابزار استفاده شده در پژوهش حاضر است که بر ارزش‌گذاری از خود کمتر تأکید کرده است. براساس رویکرد قرآنی می‌توان تبیین کرد که بدترین مانع رستگاری، خودبینی و تکبر است که برای دستیابی به سعادت باید این مانع از بین برود. عامل مؤثر عزت نفس رشد یافته که برای اداره زندگی در نهاد بشر قرارداده شده است فرد را در برابر سلطه‌گران قوی و در برابر سایرین فروتن می‌کند. این موضوع باعث ارزشمندی، حفظ کرامت و روابط متقابل سالم می‌شود که می‌تواند بر کاهش رفتارهای خودبینانه تأثیر بگذارد.

نتایج دیگر پژوهش نشان می‌دهد که بلوغ عاطفی بر خودشیفتگی تأثیر دارد و با افزایش بلوغ عاطفی، خودشیفتگی کاهش می‌یابد. این موضوع با پژوهش کاپری و رانی هم راستاست. بلوغ عاطفی باعث ابراز به موقع احساسات و عواطف می‌شود و با حفظ استقلال فردی تحمل رنج و سرزنش تسهیل شده و با برخورد متعادل وبالغانه با شرایط و نداشتن انتظارات ایده‌آل گرایانه در رابطه با همسر، رفتار مثبت ادامه می‌یابد. همچنین با پذیرش نیازهای خود و همسر، مزهای سالم عشق و احترام تعیین می‌شود و انعطاف‌پذیری زوجین برای حل تعارضات با روش‌های سازگارانه و مسئله محور افزایش قرآنی می‌توان گفت در زوجینی که به بلوغ عاطفی مورد نظر قرآن دست می‌یابند رفتارهای جامعه‌پسند مبتنی بر اخلاق که پایه و شاکله حرکت به سوی صفات مطلوب است، افزایش می‌یابد؛ نوعی بلوغ عاطفی که در حوزه روابط انسانی منطق ابرار شدن است که فرد دیگران را بر خود ترجیح داده و دستیابی به خانواده ایمانی افزایش یافته و نشانه‌های خودبینی و تکبر در همسران کاهش می‌یابد.

نتایج دیگر پژوهش حاضر نشان می‌دهد که الگوهای رفتاری مکمل و متقاضان در زوج‌ها بر خودشیفتگی تأثیر دارد و باعث افزایش خودشیفتگی می‌شود. همچنین الگوهای رفتاری زوجی مثبت بر خودشیفتگی تأثیر منفی دارد و باعث کاهش خودشیفتگی می‌شود. این

موضوع با پژوهش حقیقی فرد و همکاران^(۱۳۹۸) و علی بابایی و همکاران^(۱۴۰۲) هم راست است.

در روابط زوجی، خودشیفته‌ها به اینهای خود وابسته‌اند و سایر جنبه‌های ارتباطی برای آنها ارزشی ندارد و در شکل‌گیری الگوی رفتاری مثبت و ظرفیت دوست‌داشتن بازداری دارند. در الگوی رفتاری متقاضی به دلیل رقابت ناسالم، زوج‌ها رفتارهای یکدیگر را منعکس می‌کنند و در بافت تبادلات رفتاری مکمل که در آن نابرابری و تفاوت حداکثری وجود دارد پاسخ هریک از طرفین باعث بروز پاتشدید پاسخ طرف مقابل در یک حلقه دائمی شده و بر تشدید رفتارهای خودشیفته تأثیر می‌گذارد. در الگوی رفتاری مثبت، زوجین یک‌تبادل آزادانه افکار و غیررقابت‌آمیز برقرار می‌کنند که بی‌توجهی به نیازهای همسر، واکنش منفی سریع و عدم پذیرش یکدیگر و فعلی شدن رفتارهای خودشیفته‌گی کاهش می‌یابد. روابط مبتنی بر الگوهای رفتاری مثبت در میان زوجین، مسیر درست رامشخص می‌کند و با ایجاد رضایت در روابط زناشویی باعث تعادل در خانواده شده و خودشیفته‌گی را کاهش می‌دهد. از دیدگاه قرآنی اصول مربوط به اندیشه، گفتار و رفتار فرد از پایه‌های اخلاقی سازنده ارتباط فرد با جهان پیرامون بوده و سازنده صحیح وجود انسان و عامل رهایی از خسران و دستیابی به رستگاری است. با توجه به رویکرد قرآنی، مراعات بسیاری از هنجارهای عرفی، شرعی، عقلی و پرهیز از نابهنجاری و الگوهای رفتاری غلط و مسئول دانستن خود در برابر دیگران، روابط اجتماعی را در مسیر سازنده قرار می‌دهد. این موضوع به شخص خطکار این امکان رامی‌دهد تا به اصلاح رفتار خود اقدام کند و حرکت در مسیر نادرست را به حرکت در مسیر صحیح تبدیل کند. همچنین فرصت کسب مدارج کمال و بازسازی رفتار دیگران را فراهم می‌کند و به شخص امکان می‌دهد که با تداوم روابط اجتماعی سالم، خودبترینی کاهش یابد.

نتایج دیگر پژوهش نشان می‌دهد که شفقت به خود بر خودشیفته تأثیر دارد. این یافته با پژوهش فراوند و همکاران^(۲۰۲۲) و حقیقی فرد و همکاران^(۱۴۰۲) که نشان داد شفقت بر سارگاری با همسر و کاهش طرح‌واره استحقاق تأثیر دارد، همسو می‌باشد. این یافته را می‌توان این‌گونه تبیین کرد که ابعاد سازش‌نایافته خودشیفته‌گی مانند محقق بودن و بهره‌کشی با عشق و محبت رابطه منفی داشته و بر تداوم پیوند عاطفی و صمیمیت میان

زن و شوهر تأثیر منفی دارد. شفقت به خود یک راهبرد تنظیم هیجانی مؤثر در روابط با همسر است که زمینه را برای شکل‌گیری عواطف مثبت، مهروزی و خودارزشمندی فراهم می‌کند. شفقت به خود با سازه‌های خودارزیابی مرتبط است. افکار، هیجانات و رفتارهای مرتبط در رابطه با همسر که در خودشیفتگی ناسازگارانه از فرایند تأیید نگرفتن از دیگران و خودارزیابی منفی نشئت می‌گیرند با شفقت به خود کاهش می‌یابند. زوجین رنج ناشی از قضاوت شدن و شرم ناشی از خودارزشمندی پایین و پاسخ هیجانی در دنای را در مواجهه با تحریه‌های ناخوشایند در رابطه با همسر و نقص و اشتباه دیگران را با شفقت ورزی به خود که با رفتار همدلانه و مراقبت‌آمیز و آگاهی تعادل یافته و حفظ متناسب و قضاوت‌های عادلانه همراه است، کاهش می‌دهند. فرد با شفقت به خود از بعد معنوی خدارا ناظر بر زندگی خود می‌داند و باعث کنترل هیجان شده و در برابر رنج‌ها تسکین می‌یابد. همچنین برای ایجاد محبت متقابل در رابطه با همسر بسترسازی شده و خودشیفتگی در روابط کاهش می‌یابد (جابر و زنده.. و همکاران، ۱۳۹۷).

در روایات اسلامی، شفقت موجب پیشگیری والتیام رنج‌های مادی و معنوی و عامل بهزیستی و تربیت است و باعث حفظ والتیام در برابر رنج و بستر سازی برای محبت متقابل و بهزیستی می‌شود. (جابر و زنه.. و همکاران، ۱۳۹۷) از دیدگاه قرآن تارق قلب و مهربانی در وجود انسان پژوهش پیدا نکنند، نمی‌تواند به دیگران مهر بورزد و خود را در برابر آنها مسئول بداند و برای بهزیستی آنها تلاش کند (لف، ۲۰۱۴). بنابراین، شفقت موجب تأثیر متقابل شده، رابطه فرد با خدا، خود و مردم برپایه اعتقاد توحیدی، مسئولیت‌پذیری، همدردی و همدلی قرار می‌گیرد و فرد خدا را در تمام مراحل زندگی و در ارتباط با دیگران حاضر و ناظر و عامل دریافت رحمت و هدایت می‌داند و با کنترل احساس و مدیریت رفتار با حفاظت از روح دیگران از هرگونه آسیب، زمینه زندگی خوب و حفظ شخص از عوامل رنج آور را آماده می‌کند. بنابراین، توجه به شفقت کمک می‌کند شخص، خود را به خدا نزدیک و رابطه‌اش را بیشتر کند و اندیشه و رفتارش را برپایه شفقت در قالب یک اخلاق الهی شکل دهد که آثار مفیدی بر شخصیت و رابطه‌اش با خداوند و دیگران خواهد داشت که بر رفتارهای خود برترین تأثیر می‌گذارد. شفقت باعث می‌شود که فرد با حفظ جایگاه خود، خود برترینی را کنار بگذارد،

با دیگران پیوندی عمیق برقرار کند و خود رادر برابر سعادت و بهزیستی آنها مسئول بداند. در مورد نقش میانجی شفقت به خود در رابطه بین عزت نفس، بلوغ عاطفی و الگوهای رفتاری زوجی و خودشیفتگی می‌توان گفت که خودشیفتی باعث می‌شود نفرت، غم و خشم درون و خودسرزنشگری کاوش یافته و فرد دوستدار خود و دیگران شود و از رفتارهای خودگرایی به سمت دیگرگرایی تغییر مسیر دهد. افراد خودشیفتی به دلیل داشتن افکار منفی نسبت به خود و عدم ابراز هیجانات خود به روش سازنده، عواطف منفی بیشتری را تجربه می‌کنند، در روابط خود به دلیل عدم دریافت تأیید از همسر نسبت به وی احساس منفی پیدا می‌کنند که باعث تهدید خودانگاره برتر آنها می‌شود و خشم در آنها شدت یافته و تفکرات خودبزرگ بینانه در آنها افزایش می‌یابد. شفقت به خود که هدایت شفقت به درون و احساس گشودگی به رنج خود و تسکین این رنج با مهربانی است، فرد را در برابر خودارزیابی منفی و خودانگاره غیرواقع بینانه محافظت می‌کند و با کاوش رفتارهای مقابله‌ای ناسارگارانه زمینه مهربورزی به خود باذهن آگاهی بالایجاد می‌شود و بر رفتارهای سخت و خودبرتینانه در روابط با همسر تأثیر می‌گذارد.

خودشیفتی باعث می‌شود که فرد هنگام مواجهه با واقایع ناخوشایند در رابطه با همسر با عادی‌سازی، احساسات منفی کمتری تجربه کند. همچنین با مشترک دانستن دردها و رنج‌ها، هیجانات را تنظیم کند و قضاوت‌های سخت‌گیرانه را کمتر کند و باعث جایگزین سازی هیجانات مثبت شود. بنابراین، راحت‌تر می‌تواند خطاهای خود و دیگران را پذیرد. تاب آوری هیجانی در این مورد افزایش می‌یابد و فرد در قالب یک محافظ از قرار گرفتن در مقابل رفتارهای خودسرزنشگری درونی فاصله می‌گیرد. این مورد بر رفتارهای سازش نیافته خودشیفتگی در روابط با همسر نیز تأثیر می‌گذارد. عزت نفس، بلوغ عاطفی و الگوهای رفتاری در زوجین به واسطه خودشیفت ورزی می‌تواند احساس خودارزشمندی و تنظیم هیجان را ایجاد کند، تحمل تنش و بی‌تفاوتی به مسائل جزئی کم‌اهمیت را افزایش دهد، با آموختن پذیرش، روابط مثبت را در رابطه بین زوجین تقویت کند و واقع بینانه و به دوراز هرگونه حساسیت غیرمنطقی در رابطه با همسر برخورد کند. فرد به جای حالت‌های اجتناب از محیط و مبارزه برای محقق بودن و برتری طلبی در برابر همسر، روابط متعارض را بهتر مدیریت

می‌کند و در موقعیت‌ها سازگاری بالاتری را نشان می‌دهد. همچنین با تغییر آمایش‌های شناختی به واسطه شفقت به خود، سازگاری با محرك‌های محیطی افزایش می‌یابد، الگوی زوجیت به بائبات تغییر می‌کند و عوامل فعال درونی ایمن، نسبت تبادلات کلامی مثبت به منفی روند افزایشی می‌یابد که این موضوع، سندروم خودمحوری را کاهش می‌دهد. یافته‌های پژوهشی تأییدکننده نقش و اهمیت شفقت به خود در رابطه بین عزت نفس، بلوغ عاطفی و الگوهای رفتاری زوجی در خودشیفتگی است. بنابراین، می‌توان از دیدگاه اسلام این‌گونه مطرح کرد که با تقویت شفقت، فرد به خدا نزدیک می‌شود و انسان خدا را در تمام مراحل زندگی حاضر می‌بینند. در نتیجه افکار و رفتار خود را بربایه خدمحوری قرار می‌دهد که تأثیر آن بر کاهش رفتارهای غیراخلاقی و غفلت زدایی برای اصلاح اندیشه و رفتار مشهود می‌شود. توجه به مداخلاتی که بر شفقت تأکید دارد و به کاهش خودشیفتگی و افزایش پذیرش هیجانی می‌پردازد از تلویحات بالینی نتایج پژوهش حاضر است.

از محدودیت‌های پژوهش حاضر این است که از روش‌های تصادفی برای انتخاب نمونه استفاده نشد. خودگزارشی ابزار پژوهش و احتمال سوگیری در پاسخ‌ها از محدودیت‌های دیگر پژوهش است. همچنین متغیرهای زمینه‌ای و فرهنگی بررسی نشده است. احتمال دارد در این مسیرها متغیرهای دیگری وجود داشته باشد که بررسی نشده باشد. بنابراین در تحقیقات آتی بررسی این متغیرها ضروری است. مداخلات روانی برای زوجین می‌تواند بر پرورش یک ذهن شفقت‌ورز نسبت به عزت نفس پایین، بلوغ عاطفی و الگوهای رفتاری زوجی متضاد تمرکز و درنهایت پیامدهای رفتاری منفی مرتبط با آن را کنترل کند.

فهرست منابع

۱. تموری، زهره، مجتبایی، مینا.. و رضازاده، محمدرضا(۱۴۰۰). مقایسه اثرخشی زوج درمانی هیجان مدار و درمان مبتنی بر شفقت خود بر تعلیم هیجان در زنان آسیب‌دیده از خیانت همسر. *نشریه علوم پژوهشی گیلان*، ۳۰(۲)، ۱۳۰-۱۲۰.
۲. جابر و زنگ، علیرضا، میرجلیلی، علی‌محمد.. و فلاح، محمد‌حسین(۱۳۹۷). آثار تربیتی شفقت در حوزه فردی و اجتماعی از منظر قرآن و روایات. *دونشنزه اموزه‌های تربیتی در قرآن و حدیث*، ۲۲(۲)، ۹۹-۱۰۵.
۳. چیت‌چیان، هادی(۱۴۰۰). *بلوغ عاطفی و منطق ابزار زمینه‌ساز تشکیل خانواده توحیدی و امت واحد*. <https://iqna.ir/fa/news/3988263>
۴. حقیقی فرد، سحر، خالقی‌پور، شهناز، وزارع نیستانی، محمد(۱۴۰۲). اثرخشی زوج درمانی مثبت‌گرای مبتنی بر شفقت براستحقاق، قلاری و سازگاری با همسر در مردان خودشیفتگ. *نشریه مطالعات و اسناد اخلاقی*، ۲۹(۱۹)، doi: 10.22051/psy.2023.43018.27 ۶۷۵-۶۷۱
۵. سعادت‌شامی، ابوطالب، زحمتکش، زینب.. و خجسته، شهرلما(۱۳۹۱). اثرخشی آموزش راهبردهای شناختی-

- رفتاری برای ایش بلوغ عاطفی و شادکامی. *نشریه علمی پژوهش نامه تربیتی دانشگاه آزاد واحد چجنورد*, ۸, ۱۲-۱.
۶. شریفی ریگی، علی.. مهرابیزاده هنرمند، مهناز، رحیمی، محمد، بشلیده، کیومرث، و امینی، زینب (۱۳۹۷). نقش بلوغ عاطفی، خودتایابی و هوش معنوی در پیش بینی سازگاری با دانشگاه باکتری انعطاف پذیری شناختی در دانشجویان پسر. *نشریه روان‌شناسی متبت*, ۲۰, ۱۲-۱.
۷. شهریاری، مسعود.. رجی، غلامرضا.. مقامی، ابراهیم، و جلدواری، آرش (۱۳۹۴). ساختار عاملی تأییدی نسخه فارسی مقیاس درجه بندی تجدیدنظر شده شفقت خود در گروهی از زندانیان. *نشریه روش‌ها و مدل‌های روان‌شناسی*, ۱۶, ۳۱-۴۶.
۸. علی‌باباچی، مریم.. وهابی همایادی، جلال.. خوشی، عبدالعظیم، و دهقانی، فرزاد (۱۴۰۵). بازنگویی مبنای قرائی رابطه زوجین و تأثیر آن در سلامت معنوی خانواده. *نشریه قرآن و طب*, ۲۷, ۴۴-۵۶.
۹. علی‌نژاد، محمد.. عمران، روح‌الله.. و کمالوند، پیمان (۱۳۹۵). مفهوم‌شناسی تطبیقی عزت نفس در قرآن و روان‌شناسی انسان‌گرا. *نشریه فرهنگ مشاوره و روان‌درمانی*, ۲۷, ۴۷-۵۴.
۱۰. علی‌نژاد، محمد.. عمران، روح‌الله.. خروشی، عبد‌العزیم، و دهقانی، فرزاد (۱۴۰۵). بازنگویی مبنای قرائی رابطه قصیه، زهرا.. حاجی اسماعیلی، محمدرضا.. طاهر حمید، شساط دوست.. و مطیع، مهدی (۱۳۹۵). اختلال شخصیت خودشیفتگی از منظر قرآن و حدیث. *نشریه پژوهش دینی*, ۱۶, ۱۹-۴۱.
۱۱. کرینگ، آن. ام (۱۹۹۱). *رسیب‌شناسی روانی*. مترجم: شمسی پور، حمید. تهران: انتشارات ارجمند.
۱۲. لرزنگی، سارا.. سلیمانی، اسماعیل (۱۴۰۱). بررسی مدل روابط ساختاری ترمومای کوکی و تحریفات شناختی با اختلال شخصیت خودشیفتگی: پایان‌نیزی کمی طرح وارهای ناسازگار اولیه. *نشریه مطالعات روان‌شناسی بالینی*, ۴۸, ۱۰-۱۶.
۱۳. محمدداشونی، رضوان.. حسین‌زاده تقوایی، مرjan.. شکری، امید.. داش، عصمت.. و برجعلی، احمد (۱۳۹۸). مشخصه‌های روان‌شناسی ساخته فارسی سیاهه شخصیت خودشیفتگی در زوجین ایرانی: ساختار عاملی، روانی و پایابی. *نشریه روان‌سترنی*, ۲۸, ۱۷-۱۶.
۱۴. مهرابیزاده هنرمند، مهساوار، هاشمی سید اسماعیل.. و بسک نژاد، سودابه (۱۳۹۰). بررسی تأثیر درمان چندوجهی اسلامی بر افسردگی و عزت نفس دانشجویان. *نشریه روان‌شناسی و دین*, ۴, ۳۱-۴۸.
۱۵. نصراللهی، سارا.. و متمدنی، مجتبی (۱۳۹۷). شناسایی الگوهای دندام دهنده مشکلات ناشوی. *نشریه فرهنگ مشاوره و روان‌درمانی*, ۹, ۵۷-۷۵.
۱۶. هوشیاری، جعفر.. صفواری پاییزی، محمدمهدی.. جباری، حمید.. و تقطیان، حسن (۱۳۹۹). مزه‌های درونی خانواده از نگاه روان‌شناسی و قرآن کریم. *نشریه پژوهش نامه اسلامی زبان و خاجوانی*, ۲۰, ۹-۳۲.
۱۷. هومن، حیدرعلی (۱۳۸۸). *مدل پایابی معادلات ساختاری باکاربرد نرم‌افزار ایزیزل*. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه ما است.
19. Barnett, M. D. , & Flores, J. (2016). Narcissus, exhausted: Self-compassion mediates the relationship between narcissism and school burnout. *Personality and Individual Differences*, 97, 102–108.
20. Chi, P. , Epstein, N. B. , Fang, X. , Lam, D. O. , & Li, X. (2013). Similarity relationship standards, couple communication patterns, and marital satisfaction among Chinese couples. *Journal of Family Psychology*, 27(5), 806- 816.
21. Demirci, I. , Halil, E. K. S. I. , & Fusun, E. K. S. I. (2019). Narcissism, life satisfaction, and harmony: The mediating roles of self-esteem and self-compassion. *Eurasian J. Educ. Res.*, 19, 159– 178. doi:10. 14689/ejer. 20184. 8.
22. Farrell, A. H. , & Vaillancourt, T. (2019). Developmental pathways of perfectionism: Associations with bullying perpetration, peer victimization, and narcissism. *Journal of Applied Developmental Psychology*, 65(1), 1- 9.
23. Freund, V. L. , Peeters, F. , Meesters, C. , Geschwind, N. , Lemmens, L. H. , Bernstein, D. P. , & Lobbestael, J. (2022). Narcissistic traits and compassion: Embracing oneself while devoiding others. *Frontiers in Psychology*, 13, 1-15.

24. Gilbert, P. , & Irons, C. (2005). *Mindfulness and compassionate mind training for shame and self-attacking*. England: Routledge.
25. Kapri, U. C. , & Rani, N. (2014). Emotional Maturity: Characteristics and Levels. *International Journal of Technological Exploration and Learning*, 3(1), 359- 361.
26. Kapri, U. C. , & Rani, N. (2014). Emotional Maturity: Characteristics and Levels. *International Journal of Technological Exploration and Learning*, 3(1), 359- 361.
27. Kaur, J. , & Arora, B. (2014). Coping styles among teachers trainees in relation to emotional maturity. Impact *International Journal of Research in Humanities, Arts and Literature*, 2(4), 29- 34.
28. Khanjani, S. , Foroughi, AA. , Sadghi, K. , & Bahrainian, SA. (2016). Psychometric properties of the Iranian version of the self-compassion scale (short form) (Persian). *Pejouhandeh*, 21(5), 282-289.
29. Lefebvre, J. I. , Montani, F. , & Courcy, F. (2020). Self-compassion and resilience at work: A practice-oriented review. *Advances in Developing Human Resources*, 22(4), 437- 452.
30. Miller, J. D. , Lynam, D. R. , Vize, C. , Crowe, M. , Sleep, C. , Maples-Keller, J. L. , & Campbell, W. K. (2018). Vulnerable narcissism is (mostly) a disorder of neuroticism. *Journal of personality*, 86(2), 186- 199.
31. Neff, K. D. (2022). Self-Compassion: Theory, Method, Research, and Intervention. *Annual Review of Psychology*, 74, 193- 218. (Text in Persian) <https://doi.org/10.1146/annurev-psych-032420-031047>.
32. Nehra, S. (2014). Relationship between adjustment and emotional maturity of IX class students. *Educationia Confab*, 3(2), 14- 22.
33. Rafeedali, E. (2017). Influence of self-consented emotional maturity on leadership schools Heads in Kerala, India. *European Journal of Education Studies*, 8(11), 11-19.
34. Rogoza, R. , Zernojt-Piotrowska, M. , Kwiatkowska, M. M. , & Kwiatkowska, K. (2018). The Bright, the dark, and the blue face of narcissism: The spectrum of narcissism in its relations to the meta traits of personality, self-esteem, and the nomological network of shyness, loneliness, and empathy. *Frontiers in Psychology*, 9(343), 1- 12.
35. Saarinen, A. I. , Keltikangas-Järvinen, L. , Pulkki-Råback, L. , Cloninger, C. R. , Elovaainio, M. , Lehtimäki, T. , & Hintsanen, M. (2020). The relationship of dispositional compassion with well-being: a study with a 15-year prospective follow-up. *The Journal of Positive Psychology*, 15(6), 806- 820.
36. Starbird, A. D. , & Story, P. A. (2020). Consequences of childhood memories: Narcissism, malevolent, and benevolent childhood experiences. *Child Abuse & Neglect*, 108, 1- 12.
37. Veldhuis, J. , Alleva, J. M. , Bij de Vaate, A. J. , Keijer, M. , & Konijn, E. A. (2020). Me, my selfie, and I: The relations between selfie behaviors, body image, self-objectification, and self-esteem in young women. *Psychology of Popular Media*, 9(1), 3- 13.
38. Williams, R. , Casini, M. P. , Moselli, M. , Frattini, C. , & Ronningstam, E. (2021). The road from pathological narcissism to suicidality in adolescence: An empirical study. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18(18), 1- 11.